

[Grønning.]

forudsætter, at alle Mejeribrugets forskellige Dele samles i en stor Fællesorganisation, og at den enkelte Leverandør og det enkelte Mejeri underkaster sig Fællesorganisationens Afgørelse i alle Forhold vedrørende Afsætnings- og Prisforhold. Naar dette er sagt, er dermed ogsaa givet en Forklaring paa, hvorfor det ikke hidtil er sket. Men det er jo muligt, vel ogsaa sandsynligt, at det af den højtærede Minister her fremsatte Forslag vil fremme Bestræbelserne for en saadan Samling inden for det danske Mejeribrug.

Forslaget tager jo Sigte paa at forhøje Prisen paa Hjemmemarkedet med 20 Øre, fra 2 Kr. 60 Øre til 2 Kr. 80 Øre pr. kg. Det kunde være interessant at faa at vide, hvorledes den højtærede Minister er kommet til dette Tal. Det kan jo ikke være paa Grundlag af den Prisregulering, som man nu, efter at Prisstigningen har sat ind, har besluttet sig til at anvende i andre Erhvervsgrøene, og, saa vidt jeg forstaaer, med Regeringens udelte Tilslutning. Mener den højtærede Minister, at en saadan Regulering ikke lader sig anvende i det foreliggende Tilfælde? Det vilde være ganske rart at høre Ministerens Opfattelse heraf.

Heller ikke synes det jo, som om Produktionsomkostningernes Stigning har været et afgørende Moment i den højtærede Ministers Overvejelser vedrørende Prisanstættelsen. Det er saaledes, at i hele den Politik, der har været ført i dette Efteraar vedrørende Landbrugets Forhold, har man saa at sige fra alle Sider samlet sig i Kravet om, at Vanskelighederne skulde afhjælpes ved en Prisforbedring, som stod i Forhold til Produktionsomkostningernes Stigning. Derfor er der fra Landbrugets Side med Regeringens Tilslutning sat et Arbejde ind for at faa vore Eksportpriser hævet, saaledes at Landbrugsproduktionen kunde opretholdes. Men naar det har været den almindelige Opfattelse, at Skavanken, de Vanskeligheder, vi har haft at kæmpe med, har ligget deri, at Priserne ikke har været tilstrækkelige, ikke er fulgt med, saa forekommer det mig jo, at det, naar man paa Hjemmemarkedet skal fastsætte Priser paa de Produkter, som her afsættes, vilde have været en klog og forstandig Politik fra Regeringens Side at foreslaa disse Priser saa nær ved Produktionsomkostningerne, som det nu er muligt. I det Øjeblik man møder frem med sine Krav paa andre Pladser, er det klart, at man vil underbygge disse Krav ved at kunne sige: *Det er den Pris, som vi mener er rimelig,*

og som bør betales, og som vi ogsaa selv er villige til at betale. Men naar nu Pristalsberegningen ikke er anvendt og Produktionsprisen ikke er taget i Betragtning, hvordan er saa den højtærede Minister kommet til dette Tal 2 Kr. 80 Øre? Det synes helt uden Forbindelse saavel med de gældende Produktionsomkostninger som med, hvad Ret og Billighed kræver.

Jeg tvivler derfor ogsaa om, at den højtærede Minister vil faa Tilslutning til denne Prisanstættelse hos det danske Landbrug eller hos det danske Mejeribrug, og forhaabentlig vil han heller ikke faa det fra noget Rigsdagsparti ud over de Partier, som erfaringsmæssigt er bundet til at stemme for de Forslag, Ministeren fremsætter. Jeg hørte af den socialdemokratiske Ordfører (Jensen [Horsebæk]), at han ogsaa var i høj Grad betænkelig ved denne Pris. Det fremgik dels direkte, dels indirekte af de Udtalelser, han fremkom med, idet han nævnte, at 3 Kr. næppe nok vilde give Dækning for Produktionsomkostningerne.

Der er dog een Landmand, og endda en meget højtstaaende, som jeg gaar ud fra har modtaget den højtærede Ministers Forslag med virkelig Tilfredshed. Det er Landbrugsraadets Præsident, det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Hauch. Da vi i 1937 behandlede Landbrugsordningen, indtog Landstingsmand Hauch jo ogsaa en Særstilling. Han gav dengang den højtærede Landbrugsminister en Haandsrækning, som intet andet Medlem af Venstrepartiet vilde yde Ministeren ved den paagældende Lejlighed. Det er da ikke uden en vis Skæbnens Ironi, naar Ministeren nu gør Gengæld over for Hr. Hauch, selv om det sker ufrivilligt. Det er jo netop denne Goldhed i Ministerens Politik, denne manglende Forstaaelse i Ministerens Forslag, som Hr. Hauch har Brug for i den nuværende Situation. Men det er ikke den Politik, som er Konservatismens. Fra Krigens Udbrud har det været vort Ønske at medvirke i en national Politik, som tilstræbte et forstaaende Samarbejde mellem alle Befolkningsklasser. Vi var villige til at bringe Ofre for en saadan Politik, som for os repræsenterede Nødvendighedens Krav. Vi saa saaledes paa Sagen, at de store politiske Partier maatte gaa foran og vise Vej i dette Samarbejde, hvis ikke alle de af Krigens fremkaldte Forhold skulde bringe Splittelse og Strid ind i Befolkningen paa en Tid, hvor en Forening af alle positivt arbejdende Kræfter maatte være Maalet for vor Politik. Krigsforholdene skulde